

treba tedaj brambe do zadnjega, ali da zmagamo ali vsaj častno poginemo. Zgodilo pa se bode, da poginejo. Nemška armada je v kljub velikim zgubam še zmiraj silna, in ker je dosihmal zmagonosna bila, navdaja jo to z velikim pogumom, Francoz pa je ves potr, in če je res, kar pripovedujejo sporočila, je 21. dne t. m. moral v Parizu samem kak hud nepokoj biti, kajti v daljne kraje so slišali strel topov in pušek. Dozdaj so Nemci Francozom vzeli: cesarja, enega maršala, 39 generalov, 3250 oficirjev, 118.750 vojakov, 10280 konj, 56 zastav (orlov), 120 mitrelezov (to je nekih topov nove iznajdbe, ktere ob enem vržejo celo trumo krogel med sovražnika), 690 topov (kanon), 400 ladij, sila veliko magazinov, orožja, streljiva, vojaške obleke, hrane za vojake, krme za konje, železničnih vozov itd. — Ako je res, kar piše ruski časnik iz Petrograda, pritrjuje ruska vlada temu, kar pruska zahteva od Francozov. Menda je to plačilo Francozom za vojsko — v Krimu.

— Iz Frankobroda se sliši, da vsaki dan se povrača sila velika truma bolnih (pa ne ranjenih) Prusov iz bojišča. Gotovo je, da je 88.000 nemških vojakov zapustilo Francosko zarad zdravja, predstavili so jih v nemške zdravejše kraje, da se ondod okrevajo. Poglavne bolezni med armado so legar (tifus), griža in hude rane na nogah vsled silnih maršev. Treba toraj nadomestiti bolne vojake, in v ta namen v celi Nemčiji z vso silo pobirajo vse možke, ki niso čez 45 let stari. Kdor le more nositi puško, mora rad ali nerad v vojsko. Po vaséh zvonovi sklicujejo ljudstvo; kdor ni čez 45 let star, mora priti, če ne, plača 50 tolarjev kazni; zdravi se brž preoblečejo v vojaško suknjo, in se vrstijo ali v armado ali med brambovce. Tudi s konji se tako ravna. Kdor s svojim konjem ne pride ob pravem času, plača 100 tolarjev kazni. Grozovita je ta sila.

Iz Rima. — Rim je tedaj obsedla armada italijanskega kralja Viktora Emanvela. Boj je trajal le 4 ure zunaj mesta in le majhino krdelo papeževih vojakov se je zoperstavilo v mestu temu obsedanju. Celó dunajski časniki, ki so večidel v židovskih rokah, ne morejo tajiti, da je to rop; ker pa dandanes nikjer ne velja pravica, temuč le pest in sila, dostavljajo, da je vendar le dobro, da italijansko kraljestvo dobí konečno svoje glavno mesto! V neki seji ogerske delegacije bil je govor o avstrijskem rimskem poročniku. Nadškof Hajnald je pripovedoval, da je na svojem potovanju v Rim videl v papeževem mestu Bolonji národne zastave vseh laških mest in dežel, med njimi bile so tudi zastave rimske in mesta Viterbo. „Pravo“! so kričali levičniki ogerske delegacije. Počasi, gospoda moja! — je rekel nadškof — videl sem tudi zastave mest, ktere Vam gotovo ne bi bile všeč, namreč zastave našega ogerskega mesta Reke, potem mesta Trst in Tridenta tirolskega. Bile so zakrite s črnim pajčolanom v znamenje žalosti, da tudi ona mesta niso že združena z italijanskim kraljestvom — in molčali so potem ogerski poslanci. Je li pravica italijanskega kraljestva do Reke, Trsta in Tridenta manjša nego do Rima, ako pravica obstaja v sili? Ali se ne bere vsaki dan, da Italijani zahtevajo Istro, Dalmacijo in južno Tirolsko v svojo last? Ali se ni pokazalo še le pred malo dnemi v Trstu, koso z osvečavo hoteli praznovati vhod kraljeve armade v Rim, in so kričali „živela republika“, da tudi tam je stranka, ktera ne želi družega kot zedinjenje z Italijo? Danes meni, jutri tebi!

— 2. oktobra bode glasovanje naroda (plebiscit) zavoljo vladne menitve. V Rimu se je osnovala začasna vlada. Več oblasti je vprašalo o poroštvi, ktera bodo dajala papežu samostojnost v duhovnih zadevah.

V 17. seji Matičinega odbora

so bili sprejeti:

b) letniki:

Za 1870. leto:

Slavno učiteljsko društvo v Ljubljani	2	gold.
Gospod Rožnik Anton, c. kr. sodnije adjunkt v Trebnem	2	„
„ Travnar Jožef v Ljubljani	2	„
„ Gajšek Dragotin, kaplan v Dobrni	2	„
„ Klavžar France, kaplan v Št. Joštu	2	„
Slavno bralne društvo v Sodražici	2	„
Gospod Stökl Šimen, fajmošter pri sv. Lenartu	2	„
„ Pintar Peter Zelenov na Strmecu	2	„
„ Korman Jakob, posestnik v Rušah	2	„
„ Lukežič Janez, duhovni pomočnik v Ročinji	2	„
„ Namar France, žandarem v Dalmaciji	2	„
„ Ukmar Anton, vikarij Marijacejski	2	„
„ Vuga Andrej, vikarij v Kali	2	„
„ Fabris Anton v Lindaru	2	„
„ Kalac Anton, dijak na nemški gimnaziji v Trstu	2	„
„ Štrukelj Miha, kaplan v Cerknem	2	„
„ Suhadobnik Ferko, c. k. kontrolor v Kočevji	2	„
„ Saje Miha, kapl. v Reki (kočevski) 1869. 1870. l.	4	„
„ Afich Gregorij v Jelšanah	2	„
„ Mazeč Karol, kaplan v Jelšanah	2	„
„ Logar Jakob, župnik pri sv. Križu	2	„
Slavni samostan kapucinski pri sv. Križu	2	„
Gospod Sfiligoj Anton, vikarij v Lokavcu	2	„
„ Mozetič Štefan, kaplan v Komenu	2	„
„ Makuc Anton, vikarij v Kobiljiglavu	2	„
„ Klavser M., črkostavec v Zagrebu	2	„
„ Nowotny Emanuel, c. kr. pristav v Slov. Bistrici	2	„
„ Hernah Jožef, kaplan v Laporji	—	„
„ Krušec Jakob, kaplan v Poličanah	2	„
„ Bric Janez, c. k. sodnijski pristav v Kostanjevici	2	„
„ Pečar Janez, učitelj v Kostanjevici	2	„
„ Podboj Jožef, c. k. sodec v Kostanjevici	2	„
„ Janežič Šimen, poročnik v Celovcu	2	„
„ Marinič Iv. Ev., župnik v Lipi	2	„
„ Čare Peter, župnik v Porečah	2	„
„ Wieser Andrej, mestni kaplan v Celovcu	—	„
„ Pavli Lojze, kaplan v Borštu	2	„
„ Breznik Anton, podžupnik v Fravhajmu	2	„
„ dr. Barčič Erazem na Reci	2	„
„ dr. Derenčič Marian na Reci	2	„
„ Kavčič Matija, kmečki sin v Zagracu	2	„
Slavno učiteljstvo c. k. glavne šole v Idriji	2	„
Gospod Peternel Jurij, kaplan v Bovcu	2	„
„ Zajdel France, kaplan v Makolah	2	„
„ Gnjezda Anton v Zagrebu	2	„
„ Kordeš France v Šenčurji	2	„
„ Klinar France, učitelj v Podbrezji	2	„
„ Zupanec Aleš, posestnik v Vogljah	2	„
„ Goslar Mavricij, kaplan pri sv. Križu	2	„
„ Vodušek Matej, gimn. profesor v Kranji	2	„
„ Tavčar France, kaplan v Kranji	2	„
„ Kuster Mihael, učitelj v Kranji	2	„
„ Golobič Anton, kaplan v Cerkljah	2	„
„ Vavken Andrej, kmet, učitelj itd. v Cerkljah	2	„
„ Mihelač R. d. v Radolici	2	„
„ Grjol Lovro, kaplan v Laščah	2	„

Opomba. Po tej odborovi seji se je do danes isopet oglasilo 26 novih udov, ktere odbor sprejme v XVII. seji.

Listnica vredništva. Gosp. v Beču: „Poslano“ pride gotovo drugi pot.

Zitna cena

v Ljubljani 24. septembra 1870.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 50 — banaške 6 fl. 5. — turšice 3 fl. 80. — soršice 4 fl. 20. — rži 5 fl. 30. — ječmena 2 fl. — — prosa 2 fl. 60. — ajdla 3 fl. 40. — ovsa 1 fl. 60 — Krompir 1 fl. 60.

Kursi na Dunaji 27. septembra.

5% metaliki 57 fl. 40 kr. Ažijo srebra 123 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 66 fl. 60 kr. Napoleondori 9 fl. 93 kr.